

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE BEHANDELING DER ONTSTEKING VAN HET NIERBEKKEN EN DER BLAAS MET HET AMMONIAKZOUT VAN AMANDELZUUR.

Naar aanleiding van het artikel van collega C. L. DE JONGH 1), waar deze verklaart: „dat men de amandezure ammoniak door den apotheker kan laten bereiden”, wilde ik gaarne het een en ander opmerken.

Allereerst wil ik mededeelen, waarom dit middel „bereid” moet worden, en niet in de apotheek voorradig is en ook niet in de prijscouranten van den groothandel wordt vermeld. Het zout is namelijk zeer hygroscopisch en kan alleen onder nauwkeurige afsluiting van water in hermetisch gesloten flesschen worden bewaard. Nu zou men het wel in geconcentreerde oplossing in voorraad kunnen houden, doch noodig is dit niet, zooals apotheker KEULEMANS heeft gepubliceerd 2).

KEULEMANS zegt: „Om 20 gram amandezure ammoniak te maken, losse men 18 gram amandezuur in water op en neutraliseere dit met 20 gram ammonia liquida” 3).

Wenscht men dus het in Amsterdam veel gebruikte voorschrift:

R/ Amygdal. ammon. 6o.
Sirup. aurant. 6o.
Aquae communis ad cc. 600.
S. 4dd. 2 lepels.

te bereiden, dan losse men 3 maal 18 gram (dus 54 gram) acidum amygd. op in 3 maal 20 (dus 60 gram) ammonia liquida en vulle, na toevoeging van de stroop, aan tot 600 cM³.

Door 8 lepels (dit is 120 cM³) per dag voor te schrijven, krijgt de patiënt dus 12 gram amandezure ammoniak per dag of wel 1½ gram per lepel, waaruit volgt, dat collega DE JONGH een tweemaal zoo sterke oplossing gebruikt, aangezien deze 3 gram per lepel geeft.

Het is gewenscht, dat het amandezuur spoedig in den *Codex* worde opgenomen, al ware het slechts om den officieelen naam er van vast te stellen. De prijscouranten noemen het namelijk Acidum amygdalicum, anderen weer Acidum amygdalinicum 4), of Acidum mandelicum 5), terwijl ik het ook Acidum amygdalarum heb hooren noemen en ik zelf eens op een recept R/ Amandezuur!!!! aantrof.

Ten slotte wilde ik nog een, zij het dan banale, maar daarom niet minder actueele opmerking maken en wel, dat de prijs van bovengenoemd drankje, berekend volgens ziekenfondstarief, boven de twee gulden gelegen is.

Amsterdam, 24 Juni 1937.

ANDREAS OTTO.

MAAGKANKER, ALCOHOL EN TABAK.

De slotconclusie van het artikel van collega SCHALY onder bovenstaanden titel mag mijns inziens niet onweersproken blijven.

1°. Al bestaat er geen rechtstreeksch verband tusschen alcoholgebruik en maagkanker, dan is dit nog geen reden om de uitspraak van STOKVIS over het nut van rooken uit te breiden tot den alcohol. Het sociale gevaar van alcohol is dunkt mij bekend genoeg.

1) N. T. v. G., 12 Juni 1937. blz. 2722.

2) *Pharm. Wkbl.*, 28 November 1936. blz. 1607.

3) Wanneer de ammonia liquida precies 10 pCt. ammoniak bevat, is deze hoeveelheid juist genoeg. Vertrouwt men dit gehalte niet (de *Pharmacopee* staat een speling toe!), dan is controleeren met lakmoespapier gewenscht.

4) SCHMIDT, *Lehrbuch der org. Chemie*.

5) Dr. VAN GIFFEN, *Ph. Wkbl.* 7 November 1936, blz. 1524.

(De *Presse médicale* spreekt van acide mandélique.)